

DE BEER EN DE PACHA.

Den Heere Kambach,
König v. Wienner,
Freund
5 Santay.

D E B E E R

EN DE

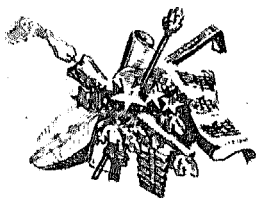
P A C H A,

BLIJSPEL MET ZANG.

DOOR

C. A^{LEX.} VAN RAY.

SCRIBE NAGEVOLGD.

Te AMSTERDAM, bij
J. C. VAN KESTEREN.

1831.

P E R S O N E N.

* SCHAHAHAHAM, pacha; een zeer dom en
ligtgeloovig mensch.

* MARÉCOT, zijn minister; onnoozel en verwaand
karakter.

ROXELANE, begunstigde sultane.

ZETULBÉ, hare vertrouwde.

* DROEFTERBEEN, echtgenoot van Roxelane;
een goedäardig man.

* LAGINGEOLE, geäsfociëerde van Droefsterbeen;
een geslepen intriguant.

ALI, hoofd der gesnedenen.

SULTANES, SLAVEN, DERWISSCHEN,
MUZIKANTEN, gevolg.

Het stuk speelt in het paleis van den pacha.

*** *Alle karikatuur.*

D E B E E R

EN DE

P A C H A ,

BLIJSPEL MET ZANG.

Het tooneel verbeelt een gedeelte van den tuin des serails; een groot hek sluit den achtergrond af. Ter regterzijde, eene poort met het opschrift: VERBLIJF DER VROUWEN; ter linkerzijde, eene groote vollère, met het opschrift: KLEINE MENAGERIE. Achter de menagerie, een muur, die, aan dien kant; het tooneel ontoegankelijk maakt; vóór denzelfven staat een boom.

Bij het ophalen van de gordijn, zitten ROXELANE, ZETULBÉ en eenige andere sultanes, in eene droevige houding.)

E E R S T E T O O N E E L.

ZETULBÉ, ROXELANE.

ZETULBÉ, tegen Roxelane.

Hoe, heeft men geene tijding van hem?

ROXELANE.

Het laatste *bulletin* sprak van beterschap; maar, de geneesheer van het serail, is daarëven aangekomen, en wij bevinden, ons alle, in de levendigste verlegenheid.

ZETULBÉ.

Gewis, een en ander is niet geruststellende.

ROXELANE.

Weet gij wél, dat zulk een verlies verschrikkelijk zoude zijn?

ZETULBÉ.

Ja; vóór den pacha, die geen oogenblik buiten dezen zijnen gunsteling kan.

ROXELANE.

En voorál voor ons; want, met één woord, die beer was nogál eene goede ziel.... hij verdiende mischien de belangrijke plaats niet, die hij bekleedde; maar, men kan toch ook niet zeggen, dat hij misbruik van zijnen invloed maakte, en men kan hem geen enkele onregtvaardigheid, noch eene éénige arbitraire áktie verwijten.

ZETULBÉ.

Iets, dat voor een' beer nogál *wát* zeggen wil.

ROXELANE.

En daar de pacha toch volstrekt een' favoriet, een' gunsteling hebben moet, wie meent gij, dat den beer bij hem opvolgen zal?

ZETULBÉ.

Deze vrees, moet minder u, mevrouw, als elk'

ander' treffen; men weet welk een' rang gij in het hart van den pacha bezit, en welligt....

ROXELANE.

Wat vermeet gij u te zeggen!.... weet gij dan niet, dat ik mij zelve niet meer behoore, en dat de herfnering aan mijn' echtgenoot.... aan dien armen Droefsterbeen....

ZETULBÉ.

Lieve hemel! ziedaar, Marécot, wat wil hij van ons, en van wáár zijne verlegene houding?

TWEEDE TOONEEL.

DE VORIGEN, MARÉCOT.

MARÉCOT, *geheel droefheid.*

Mevrouw; het is, u, i, t, uit!

ROXELANE.

Hoe! hij is niet meêr!

MARÉCOT.

Zoo als gij daar zeer wél zegt, de beer is hap-pal.... hij heeft niet eens het bezoek van den geneesheer willen afwachten.

ROXELANE.

Men mag zeggen wat men wil, die beer was niet zonder kennis en bekwaamheid.

MARÉCOT, *luchtigjes.*

Ja, het is een groot verlies voor de mena-

gerie.... maar, aan het hof kan men een' beer heelwél misfen.

ROXELANE.

Hoe, Marécot, gij, die hem zóó toegelegen waart, gij, die hem zóó bemindet....

MARÉCOT.

Ik beminde hem... zoo als de geheele wereld hem beminde, als de pacha tegenwoordig was.... Bij zijn leven, zoude ik het niet hebben gezegd; maar, het was wél de kwaadäärdigste beer, die ooit op vier pooten heeft gelooopen, en *caprices*.... *caprices*, bij de vleet.... ik, die aan zijnen onmiddellijken dienst verbonden was, ik weet er van te spreken.... en ik zoude er véél van te vertellen hebben, zoo ik den eerbied wilde kwetzen, die men den lieden verschuldigd is, welke geen plaats meer bekleeden.

No. 1. AIR: *un homme pour faire un tableau.*

De listen van een' intriguant,
 De veinzerij der diplomaten,
 Verëende hij aan schelms verstand;
 Hij wist, zeer juist, zijn doen, zijn laten.
 Wreed, vraatziek en sluw in de weér,
 Werd fier, elkëen door hem ontweken;
 En regt doende aan zijn' rang van beer,
 Zag men hem nooit met iemand spreken.

ROXELANE.

Dit alles belet niet, dat het gansch serail in den zwaren rouw is.

MARÉCOT.

Ik wilde het middel wel kennen, om anders te handelen; indien onze opperheer Schahabaham, het in zijn kostelijk hoofd krijgt, wanhoopig te zijn, zal men wél verpligt zijn, geheel *desolaat* te worden... en als gij, dames, zulks vrolijk noemt, is dit wél regt beleeft van uwentwege.... maar, in onze stand van hovelingen.... nommer één.... de meester vóór alles.

No. 2. AIR: *à Soixants ans, il faut plier bagage.*

Is hij niet frisch, 'k zie me ook door krankheid kwellen,
Is hij verheugd, ik spring en dans in 't rond;
Eet, drinkt hij niet, 'k voel drâ mijn maag ontstellen,
Bevangt hem slaap, 'k snurk meê, zelfs, op den
grond. (*bis.*)

Maar, 't beertje is dood!... welk lot staat ons te duchten!...
Aan dit serail ontvlugt thans alle pret....
Mijn hart slaat pof!... Gij, juffers! 't geldt voor wet,
Dat, als de vorst, slechts neiging heeft tot zuchten,
Ik, 't eerst vooröp, mij reeds aan 't huilen zet.

ROXELANE.

Nogtans, men zal wél verpligt zijn, het overlijden bekend te maken.

MARÉCOT.

Ja; maar, als hij de zaak kwalijk opneemt, dan zijn wij verloren, en in cas van algemeen gevaar, moet men, kindertjes, zich, zooveel mogelijk, verëenigen. —

ROXELANE.

Hoe, hem te verftrooijen, hoe hem afleiding te geven?

DERDE TOONEEL.

DE VORIGEN, ALI.

ALI.

Heer Marécot, twee Europeëansche kooplieden, bieden zich in het vóór-ferall aan. Zij beweren, dat gij, voor dezen morgen, hen, eene audientie hebt toegezegd.

MARÉCOT.

Juist! zij konden niet beter van pas komen; het zijn reizende kooplieden in belangrijke dieren; zij koopen, verkoopen, kwanzelen, zeldzaamheden en kuriofiteiten.... ik zal hen eene *superbe* huid aan de hand doen. (*Tegen Ali.*) Laat deze achtingswaardige negocianten binnentreden, en verzoek hen, een oogenblik te wachten. —

(*Ali vertrekt.*)

VIER-

VIERDE TOONEEL.

DE VORIGEN, *behalve ALI.*

MARÉCOT.

No. 3. AIR: *Sortez, croyez-moi, sortez.*

Lieve dames! ach! redt mij,
 Is het moog'lijk, uit de lij!
 Wáár ik ga,
 Wáár ik sta,
 Vrees 'k Schahabaham-Pacha!
 't Is hier kwestie van mijn' dood,
 Helpt mij, meisjes, uit den nood;
 Gij zóó listig, lief en fraai;
 Geef de zaak, een' zekren draai.
 Wilt vooräl niet snappen,
 Noch, ligtzinnig klappen,
 Dat, de gunstling-beer, ó spijt!
 't Levensklosje, eilaas! is kwijt;
 Ach! kwam hiér zulks aan de ooren,
 Welk leven zou men hooren;
 Iederéen liep, voor en na,
 Om dat ambt bij den pacha.
 Lieve dames, &c.

K O O R.

Wilt vooräl, niet snappen, &c.

(Zij vertrekken.)

F I J F.

VIJFDE TOONEEL.

LAGINGEOLE, DROEFTERBEEN.

LAGINGEOLE.

Welnu; ga dan binnen, vriend Droefsterbeen; er is niets te vreezen.... wij zijn in de nabijheid van het verblijf der vrouwen.... zijt gij bang, dat zij u zullen verslinden?

DROEFTERBEEN.

Och! neen, mijn vriend; maar, ik kan in de nabijheid van geen vrouwen komen, of ik denk dadelijk aan de mijne, hemel! hemel der hemelen! had ik haar, heb ik haar, en zal ik haar altijd lief hebben.

LAGINGEOLE.

Ja; wél hadden *wij* haar lief.

DROEFTERBEEN.

Oók is het uwe schuld....

LAGINGEOLE.

Wat noemt gij, mijne schuld?

DROEFTERBEEN.

Zondertwijffel! zonder u, was ik niet jaloers geworden; zonder jaloers te zijn, zoude ik haar niet vooruit en verre weg, hebben gezonden; zonder haar vooruit en verre weg te hebben gezonden, zouden geen zeeroovers haar aan boord hebben geklampt, en zonder aan boord te zijn geklampt,

klampt, zouden wij, alle drie, nóg te Parijs, in de straat van den armen duivel, N°. 612, op de achtste verdieping, en in alle gerustheid wonen. —

L A G I N G E O L E.

Het is waar; maar, hoe, duivell hebt gij het u óók in het hoofd kunnen halen, jaloers en wél ten mijnen opzigte, jaloers te worden, ben ik dan de éénige fraaije man in de wereld! arme sukkel!....

D R O E F T E R B E E N.

Zeg je daar niet, arme sukkel!

L A G I N G E O L E.

Ja; wél; arme sukkel!.... het verlies van uwe vrouw, treft mij even hard als u.... maar, denken wij thans aan niets, als om onze fortuin te maken.

D R O E F T E R B E E N.

Als om onze fortuin te maken! ja, onze fortuin is precies op den besten weg!.... van den kant in de sloot!.... De hemel erbarme zich!....

No. 4. A I R: *Vive une femme de tête, &c.*

Om, ons tot fortuin te leiden,
 Kocht gij, menig kunstvól beest;
 En wij trokken, daarna, beiden,
 Flink op weg, 't doel voor den geest.
 Uit vrees, voor de *concurrentie*,
 Naamt gij, uit Parijs, de wijk;
 En eer zij' aan uwe *inrentie*,
 Drá zag ons het Turksche rijk!

Het

DE BEER EN DE PACHA,

Met een' beer, geheel geleerdheid;
 Met een kat, zij maauwde uit ut;
 Met een vloot, vol van werkzaamheid;
 't Was verdord! een institut!
 Doch, geleerden van die waarde,
 Als men hem geen voedsel geeft,
 Zeggen ras, adieu, aan de aarde,
 't Is door eten, dat men leeft!
 Daar zij niets te *bikken* kregen,
 Vielen zij als *oliegen* neêr;
 Hemel! kan het zijn verzwegen!
 Zelfs, geen *mug*, verblijft ons meêr!
 Gister, stierf, ons lief, graauw *Kootje*,
 De *ezel-wijsgeer*; 't is gedaan!
 Vriend! *wij twee*, zijn 't laatste zootje,
 Van de gansche *karavaan*.

L A G I N G E O L E.

En blijven, onze talenten, ons niet over, en onze
 aktiviteit, en onze *industrie*?.... Met verstand....
 en ik heb véél verstand.... met véél onbeschaamd-
 heid.... en gij hebt véél, zeer véél onbeschaamd-
 heid.... met dit alles, zullen wij ons wél red-
 den....

D R O E F T E R B E E N.

Van wáár haalt gij, dat ik onbeschaamd ben?

L A G I N G E O L E.

Wél, zet gij u niet altijd, het eerst vooruit?

D R O E F T E R B E E N.

Dat is te zeggen, dat *gij*, *mij* altijd en het eerst,

VOOR-

vooruit zet.... ik begin er den buik mooi vól van te krijgen.... wanneer er eenig gevaar of eene dragt stokslagen te belóopen is, is zulks mij altijd toegedacht.... dat is immer mijn partikulier profijt! zie, wij moesten, ten minste, alles deelen.

L A G I N G E O L E.

Alles kan zich nóg herstellen.... Indien wij slechts hier eene goede commerciëele operatie konden doen....

D R O E F T E R B E E N.

Maar, ik herhaal het u, wij hebben *niets*; verstaat gij, *niets*?

L A G I N G E O L E.

Dát is het juist!.... *niets!* daarmede moet men net beginnen.... met *niets! niets!* hemel! welk een fraai fonds! zoo wij nogtans zoo een klein walvischje hadden.... zoo een dingetje, dat was waarlijk een geschenk voor eenen pacha.... Maar stil; men komt.... zeg altoos even als ik, en houden wij ons gereed, om van iedere goede gelegenheid, gebruik te maken.

Z E S D E T O O N E E L.

D E V O R I G E N , M A R É C O T.

M A R É C O T , *ter zijde.*

Ik heb, alles wat mogelijk was, gedaan, ten einde het noodlottig nieuws te bedekken, en, dank
zij

zij de profeet, de pacha weet tot nog van niets....
Ik heb hem vóór een glas met goudvischjes gepos-
teerd, daarmede kan hij zich roch, voor het
minst, een goed uur verlustigen.... Ah, daar
zijn mijne Europeëansche kooplieden, mijne negoci-
anten. . . .

DROEFTERBEEN, *ter zijde.*

Ja; negocianten.... zonder negotie!

LAGINGEOLE, *met véél ophef.*

Het is waar te zeggen, dat wij een kompleet as-
fortiment van hoogst kurieuse dieren, zeer geleerde
beesten, en zeldzame vogels bezitten.

MARÉCOT.

Hoe! is het mogelijk?

DROEFTERBEEN, *ter zijde tegen
Lagingeole.*

Maar, pas dan op hetgeen gij zegt.

LAGINGEOLE.

Loop naar den duivel!

MARÉCOT.

Dat komt alles juist ter snede.... wij, die den
pacha een feest willen geven.... een divertisfement....

LAGINGEOLE.

Een feest!.... ik heb precies iets, dat u gelijk....
ik heb de eer, u, mijn kameraad, aan te bieden, die
verwonderlijk fraai op de koord danst....

DROEFTERBEEN, *ter zijde tegen Lagingeole.*

Ik kan immers niet op de koord dansen, imper-
tinentte leugenaar!

LAGINGEOLE, *ter zijde tegen Droefterbeen.*

Lieve vriend, neem slechts den balanceer-stok in de hand, en gij zult van zelve dansen; niets is gemakkelijker.

MARÉCOT.

Neen, dit bedoel ik niet... ik wilde gaarne iets zeldzaam uit het dierenrijk hebben... Ik moet u zeggen, dat de pacha een aartsliefhebber van geleerde beesten is, en wij hadden hier eenen witten beer, die zijn geluk, lust en leven uitmaakte.

DROEFTERBEEN, *ter zijde.*

Een beer!... Wij bezaten er een' zóó fraaijen!

LAGINGEOLE, *na zich een oogenblik te hebben bedacht.*

Een beer, zegt gij!... ik heb er een *superbe!*

DROEFTERBEEN, *ter zijde tegen hem.*

Maar, vent, gij weet immers wel dat hij dood is?

LAGINGEOLE, *mede ter zijde.*

Gek, wat gaat u zulks aan?... Laat mij spreken.

MARÉCOT.

Is het mogelijk... gij hebt juist een' beer?... juist mijn' gelijken?...

LAGINGEOLE, *met ophef.*

Ó Volkomen uw' gelijken... uitgezonderd, dat hij zwart is; maar in zake van talenten, doet de kleur niets af, en ik lever u, dezen, mijnen beer voor den eersten beer van de wereld; hij heeft de admiratie van alle hoven en menagerien van *Europa*

verworven... hij komt, in dit oogenblik, direktelijk van *Parijs*, alwáár hij, van wege, zijne excellencie den heere minister van binnenlandsche zaken ontboden was, om den vastenavond-vetten-os, te vervangen, uithoofde van diens *indispositie*... maar, de *indispositie*, heeft geen gevolgen gehad... Deze beer, heeft, gedurende zijn verblijf te *Parijs*, in die hoofdstad van alle kunsten, de fraaije manieren en de aardigheden der Parijsenaren geleerd en aangemen... Hij eet, drinkt, denkt en redeneert even als gij en ik zulks doen.

MARÉCOT.

Admirabel! admirabel!

LAGINGEOLE, *als boyen*.

Hij speelt, hij danst als een natuurlijk persoon van de groote opera!... zingen, heb ik hem nóg niet kunnen leeren; maar, dat zal daarna wél komen... Hiertegen bespeelt hij op eene kunstvolle wijze, de harp, de gittare... hij heeft zelfs, zeer onlangs, bij eene benefice-representatie geëdificeerd en gefigureerd.

MARÉCOT.

Mijn vriend! mijn dierbare vriend! wij zijn gered!... ik voorspel uwen beer, u en ons alle, een brillant geluk... bij voorbeeld, als deze beer, de eerste gunsteling van den pacha niet wordt!... Maar, dit is nog niet alles... de pacha, houdt ook véél van vischen, en uithoofde van ons Turksch vastenavond-feest, moesten wij, eenige *extraördi-*

dinaire vischen hebben Hebt gij óók zoo iets? . . .

LAGINGEOLE, *op een' koelen toon.*

Parbleu! ik heb uwe affaire . . . neem, mijn' beer.

MARÉCOT, *verwonderd.*

Wat! zal uw beer een visch kunnen verbeelden?
Kan hij zwemmen?

LAGINGEOLE.

Het is zijn hoofdämbacht . . . Hij is immers een
ijsbeer . . .

MARÉCOT.

Een ijsbeer! groote Mahomet! gij, mijn vriend
bezit een' ijsbeer? Ach! lieve hemel! de pacha
zal dol van plezier worden! Mijn vriend, onze
fortuin is gemaakt, gij en ik worden schatrijk.

LAGINGEOLE, *ter zijde, tegen Droefterbeen.*

Hoort gij? schatrijk!

DROEFTERBEEN, *even zoo.*

Of doodärm.

LAGINGEOLE.

Zeg mij eens, heer Marécot, uw pacha, is hij
nogäl een goed, zachtmoedig man?

MARÉCOT.

De beste man van de wereld; hij zal u door zij-
ne toegevendheid, door zijne vriendelijkheid, ver-
wonderen.

No. 5. AIR: *Un jour il est agriculteur.*

Een beeld des rijken Turkschen zwiers,
Heeft hij altijd, vriend, zijn goede uren;
Schoon, neefje-Deij van 't zwart Algiers,
Hem onderwijst in duizend kuren. —

Hij langt u, het zij vroeg of spâ,
Wat u zijn toorn of gunst bespaarde. ...

Hij hangt u'op. . . . en 't uur daarna,
Is hij de beste ziel op de aarde.

LAGINGEOLE.

Ik versta u. . . de invloed der landziekte. . .

MARÉCOT.

Maar, voorâl is hij geen liefhebber van wachten;
alzo, haast u, uwen beer hier te brengen. Schahabham, geeft heden, een feest aan de begunstigde sultane, zij is juist eene Fransche, en daar gij en uw beer, mede Franschen zijt, zal zulks haar gewis groot vermaak doen. . . Men herziet zóó gaarne zijne landgenooten. . . Ik heb u, wijders, nóg eenen voordeeligen handel voor te slaan; maar, daaröver zullen wij nader spreken. De pacha gaat verschijnen, haast u te vertrekken en u gereed te houden. (*Hij verwijdert zich.*)

Z E V E N D E T O O N E E L.

DROEFTERBEEN, LAGINGEOLE.

L A G I N G E O L E.

Welnu, wat heb ik u gezegd? Gij hebt het gehoord... onze fortuin is gemaakt.

D R O E F T E R B E E N.

Zeg mij eens, mijn vriend Lagingeole, zijt gij, bijgeval, geheel en al razend geworden? Gij gaat den pacha, een beer, die spelen en dansen kan, beloven... Wáár, duivel! willen wij zulk een beest vinden?

L A G I N G E O L E.

Hoe, gij begrijpt niet wie het beest is?

D R O E F T E R B E E N.

Zoo waarachtig, neen.

L A G I N G E O L E.

Welnu, mijn vriend, gij zijt het?

D R O E F T E R B E E N.

Wat zegt gij? ik ben het beest?

L A G I N G E O L E.

Ja; gij zijt het beest!... die man begrijpt niets!... Herinnert gij u niet dat wij eenen beer hadden?

D R O E F T E R B E E N.

Ja; maar, hij is dood, en er blijft ons niets als zijne huid over.

L A G I N G E O L E.

Juist!... Ik stop 'er u in.

DROEFTERBEEN.

Wat! gij stopt me 'er in!... Ziedaar, net eene zaak daar ik niets van weten wil... Gij zet immer van die zotternijen uit.

LAGINGEOLE.

Maar, denkt toch dat gij juist zijne *taille* hebt, dat gij dansen, dat gij op de harp spelen kunt... Vriend, ik heb u de rol toegedacht, die niemand beter als gij vervullen kunt; gij zijt voor beer in de wieg gelegd

DROEFTERBEEN.

Dat raakt mij, zie, dát niet; gij kunt vertellen ál wat gij wilt; ik zal geen' beer zijn en ik wil geen' beer zijn... dat ruikt te véél naar den stok.

LAGINGEOLE.

Maar, denk aan onze fortuin....

DROEFTERBEEN.

Daar lach ik wat om; ik verächt de fortuin; ik ben filozoof en ik wil, bij kris en kras! geen' beer zijn.

LAGINGEOLE.

Mijn beste vriend, gij kunt immers filozoof en beer te gelijk zijn... de eene kwaliteit hindert aan de andere niet... hoor

No. 6. AIR: *De l'opéra comique.*

Wanneer in dees' verlichten tijd,
 Het zake is van u, ô wijsgeeren,
 Roept elke vrouw, en, als om strijd,
 De filozofen dat zijn beeren!
 Het schoon geslacht heeft tot besluit,
 Als wet bepaald... welke aardigheden!
 Dat alléén met een beerenhuid,
 De wijsgeer zich moet kleeden.

DROEFTERBEEEN.

Welnu, als dat zóó is, waaróm kruipt gij dan
 niet in die huid?

LAGINGBOLE.

Still! ik hoor zingen.

ROXELANE, *achter het tooneel.*

No. 7. AIR: *de Montano.*

ô Min!

ô Min!

Wil mij, wil mij, met hoop omringen;

ô Min, (*bis.*)

Voer mij tot hem dien ik bemin.

DROEFTERBEEEN.

'k Kan naauw'lijks mij bedwingen...

'k Hervind, mijn dierb're vrouw!...

Zij blijft regt groot... in 't zingen...

Alsmede in huw'lijkstrouw...

K O O R.

ô Min ! &c.

DROEFTERBEEN.

Mijn vriend, zij is het zelve....

LAGINGEOLE.

Welk geluk! omärmen wij ons.

DROEFTERBEEN, *overdenkende.*

Maar.... zij sprak van liefde....

LAGINGEOLE.

Dat kwam omdat zij aan ons dacht.

DROEFTERBEEN.

Aan ons!... aan ons! ik weet niet waaröm, dat als het zaak van mijne vrouw is, gij altijd, voor de helft, tusſchenbeide treedt.

LAGINGEOLE.

Ik wensch u slechts geluk, als uw vriend, als uw geäsfociëerde...

DROEFTERBEEN.

Geäsfociëerde, goed en wél; behalve in dit artikel; hierin verlang ik geene de minſte aſſociatie... Maar, hoe dring ik tot haar dóór?...

LAGINGEOLE.

Ach! mijn vriend, welk een heerlijke inval!... welk een hemelſche inval!... Kruip in de beerenhuid.

DROEFTERBEEN.

Nogäl!... ga naar de hel!

L A G I N G E O L E.

Het éénigst middel dat u tot haar kan brengen,
dat u kan doen herkennen, verwerpt gij...

D R O E F T E R B E E N.

Maar hoe, wilt gij dat zij mij zal herkennen, wan-
neer, *qua* beer, ik haar naderen zal?

L A G I N G E O L E.

Wees toch maar gerust... Ik belast mij, onder
vier oogen, haar te spreken... haar te verwitti-
gen... Gij kunt alles toch óók niet doen; ik ben
te regtvaardig zulks van u te eischen... Maar,
ik hoor muziek. Vlughten wij spoedig om nóg spoe-
diger terug te komen. (*Hij trekt Droefsterbeen mede.*)

A C H T S T E T O O N E E L.

SCHAHABAHAM, MARÉCOT, ROXELANE,
gevolg, slaven, vrouwen, muzikanten, &c.

(*Plegtige marsch.*)

No. 8. AIR: *De Joconde.*

Zegen! zegen!

Allerwegen!

Juichen wij! men roepe om strijd, Allah!

Onze meester gaat verschijnen,

Somb're ernst moet thans verdwijnen;

Glorie, roem; eer; ja eer, aan u pacha!

Aan u, pacha! zóó wijs, zóó goed!

S C H A H A B A H A M.

't Is goed, zeer goed; regt goed;
Zelfs extra, extra goed,

K O O R.

Zegen, &c.

S C H A H A B A H A M.

Alzoo, diensvolgens, verönderstellen wij, dat
wij ons hier bevinden, ten einde ons te vermaken....
alzoo, diensvolgens, verklaar ik, kortäf, dat hij die
zich hier niet vermaakt, dadelijk zal gespist worden.

(Dans van Derwischen.)

M A R É C O T.

Eerste straal van eeuwig licht, ik kom u mijne
hulde bieden en mij aan uwe geheiligde kniën wer-
pen, ten einde het stof van uwe voeten kussen.

S C H A H A B A H A M, *den eenen voet ná den ande-
ren opligtende.*

Kus jij maar, mijn vriend; kus, zoo lang gij er
pleizier in zult vinden... maar, wees vrolijk....
dat is de orde van den dag... Hebt gij mij niet
beloofd, dat wij een zeldzaam beest, heden, zoude
hebben?

M A R É C O T.

Ja, gebieder; een ijsbeer... ziedaar juist zijn?
leermeester... ik heb de eer, hem, aan uwe groot-
heid, voor te stellen... hij spreekt...

N E G E N D E T O O N E E L.

D E V O R I G E N , L A G I N G E O L E .

S C H A H A B A H A M ,

Ik ben een regt groot liefhebber van beeren; al-
zoo, diensvolgens, zijt wélkom, mijn jongen!

R O X E L A N E , *ter zijde.*

Hemell bedrieg ik mij niet!... Ziedaar Lagin-
geole! een goede bekende van mijn' man... de
intime vriend van het huis!

M A R É C O T , *tegen Lagingeole.*

Gij kunt beginnen, brave man.

L A G I N G E O L E , *met ophef.*

Heeren en dames, de onvergelykbare en hoogst
mirakelvolle beer, uit de Noordsche boschen naar
Parijs overgevoerd, en uit Parijs, herwaarts, ge-
transporteerd, om, in deze doorluchtige oorden,
tot vermaak te versprekken, aan den grooten, deugd-
zame en edelmoedigen Schahabaham. . . .

S C H A H A B A H A M , *ter zijde.*

Een regt beleefd mensch voor een' beesten - ne-
gociant. . . .

L A G I N G E O L E ,

Gaat voor u verschijnen.

R O X E L A N E , *ter zijde.*

Ach! wat is er van Droefsterbeen geworden!

L A G I N G E O L E .

Het is hier geen zaak, heeren en dames, gelijk
veel

veel anderen, u zouden doen zien, van eene geit, die op de koord danst, van eenen hond, die eene rekenkundige vraag oplost....

SCHAHABAHAM.

Hoe! er zijn honden, die mathématikusfen zijn?

LAGINGEOLE.

Ik wacht er eerstdaags een vijfëntwintig, en zal de eer hebben, hen, uwer grootheid, aan te bieden.... Intusfchen, ga ik, het *programma* der exercitiën van heden, rond geven.

SCHAHABAHAM.

Uitmundend! want ik begrijp en versta niets van een concert als ik geen *programma* voor mij heb.

LAGINGEOLE, *Roxelane een papier overhandigende.*

Lees!

ROXELANE, *ter zijde.*

Wat zie ik!.... (*Lezende.*) De beer is uw man! veinzen wij een weinig!

TIENDE TOONEEL.

DE VORIGEN, DE BEER. (*Lagingeole geleid den beer aan een' ketting op.*)

KOOR.

No. 9. AIR: *dis-moi, oher Jeannot.*

'k Bewonder, voorwaar,

Dit uur, deez' vertooning;

'k Bewonder, voorwaar,

Een beer zóó hoogst raar.

ROXELANE.

ô Goôn! dit is dán,
 Voor min, de belooning!
 Hoe een getrouwd man,
 Toch veränd'ren kan.

K O O R.

'k Bewonder, &c.

*(Gedurende dit koor danst de beer, en doet
 exercitiën met eenen stok.)*

L A G I N G E O L E.

Indien zijne grootheid zich verwaardigen wil,
 hem iets te bevelen, zal hij dadelijk gehoor-
 zamen.

S C H A H A B A H A M.

Achtingwaardig, en wonderbaar beest, zeg mij....
(Ter zijde.) bij, Mahomet! ik zelf weet niet wát
 hem te zeggen. *(Luid.)* Zeg mij, achtingwaardig
 en wonderbaar beest..... beest zóó wonderbaar als
 achtingwaardig.... neen, neen, van iets anders....
 Ik ben benieuwd, hem, op de harp, een stuk mu-
 zijk, van zijne eigene compositie, te zien en te
 hooren spelen, zoo als gij mij beloofd hebt... .

L A G I N G E O L E.

Heer, gij zult voldaan worden.

S C H A H A B A H A M.

Is de muziek, waarachtig, van zijne eigene com-
 positie?

L A.

L A G I N G E O L E.

Ja, Heer; lees slechts het programma.

S C H A H A B A H A M.

Ik geloof, dat er toch wel, eene derde hand, bij te pas, zal zijn gekomen..... *Enfin!* wij gaau uwen beer beoordeelen.

L A G I N G E O L E.

Heeren en dames! de grootste attentie; de beer gaat beginnen.

(De beer speelt een air op de harp en zit in eenen armstoel.)

No. 10. AIR: *C'est charmant!*Welk talent! *(Bis.)*Ach! hoe schoon, hoe *admirabel!*Welk talent! *(Bis.)*Deze beer is *estimabel.*Zijn *methode* is *admirabel;*Hij schijnt, zelfs, *infatigabel;*Menig kunst'naar. gansch *kapabel,*

Is er, die zóóvéél niet kent.

S C H A H A B A H A M, *opstaande.*

Men mag zeggen wat men wil, alléén de Euro-peaanen kunnen zulke wonderen dáárstellen.... een Turksche beer, met den besten wil van de wereld, zoude zulks nooit hebben kunnen doen..... Zeg mij eens, gij, buitengewoon, bekwaam mensch, hoe hebt gij het aangelegd, om dit beest, zóó wonderbaar geleerd

leerd te doen worden? Als gij mij prompt en dadelijk antwoordt, benoem ik u, tot gouverneur mijner kinderen.

LAGINGEOLE.

Heer, gij neemt een' beer; hij moet een weinig jong zijn.... maar, al was hij oud, dan was het nog hetzelfde..... Gij geeft hem eene *ruime* opvoeding... .. ik zeg *ruim*, om dat, *min of meêr ruim*, thans in de mode is..... want ieder legt, *min of meêr ruim*, naar zijne meening uit, en heb ik, dienâangaande geen bepaald denkbeeld.... Nu, gij geeft den beer, alzoo, eene *ruime* opvoeding, en hij wordt ras een geleerd patroon, indien hij van uwe lesfen gebruik maakt.

SCHAHABAHAM.

Bij mijn' baard! ik weet niet wien ik het meest, van u twee moet bewonderen, u of den beer; maar, hoe duivel, hebt gij hem muzikant gemaakt?

LAGINGEOLE, *kortâf.*

Heer, ik heb hem de muzijk geleerd.

SCHAHABAHAM.

Die man, heeft eene helderheid, eene gemakkelijkheden in zijn spreken, die mij geheel van de wijze helpen; mijn vriend, danst uw beer?

LAGINGEOLE.

Ja, heer.... Kom, Rustaut; ga, twee dames ten dans uitnoodigen.

(De beer gaat naar Roxelane.)

S C H A H A B A H A M.

Hij inviteert, Roxelane, dat is uitmuntend! welk een *tact* heeft die beer!....

L A G I N G E O L E.

Vreest niets, dames! de beer is zoo zacht als een schaap.

(De beer danst eene allemande met Roxelane en eene andere sultane; bij het einde van den dans, drukt hij Roxelane in zijne pooten en wil hij haar kussen,

R O X E L A N E, *ter zijde.*

Onvoorzigtige!

S C H A H A B A H A M.

Wat doet hij daar? genoeg, genoeg.... Dat een ieder zich verwijdere... een ieder.... uitgezonderd de heer Lagingeole.... Laat den beer eene wandeling in de tuinen van het serail doen en geeft hem eenige versnaperingen.

R O X E L A N E, *ter zijde.*

Hemel! bescherm mijn' man en mijne onschuld!

K O O R.

Zegen, zegen! enz.

(Alle vertrekken.)

E L F D E T O O N E E L.

S C H A H A B A H A M , L A G I N G E O L E .

L A G I N G E O L E , *ter zijde.*

Wat beteekent dit alles? zoude hij bespeurd hebben?

S C H A H A B A H A M .

Alle zijn vertrokken... ik wilde u met iets bekend maken; met iets, dat mij niet dagelijks over komt.... (*Geheimzinnig.*) Ik heb een denkbeeld gevormd.... of liever, ik heb, gansch onverwacht, eene gedachte gekregen.... zulks is mij in jaren niet gebeurd.

L A G I N G E O L E .

Waarächtig? wél, wél!...

S C H A H A B A H A M .

Zie, ik heb nóg verscheide andere beeren in mijne menagerie of diergaarde, want, ik verberg het u niet, ik draag den beeren eene partikuliere *affectie* toe.... ik dacht, daar straks dan bij mij zelve, dat twee beeren, die met hen beide, eene *allemande* dansen, véél meér *gratie*, véél meér *effekt* zouden veröorzaken; want, een beer, en eene vrouw, dat *kleurt* niet.... zoudet gij, mijne beeren niet eenige lessen in de danskunst kunnen geven?

L A G I N G E O L E .

Wél, duivels!

S C H A H A B A H A M.

Maar, gij weet, ik heb, altijd, véél haast, om mij te vermaken; en, indien gij, dadelijk, wilde beginnen.... ik zal, u, bij de beeren laten opsluiten; slechts, een half uurtje; zulks, zal genoegzaam zijn, om hen de eerste *postten* te leeren.

L A G I N G E O L E.

Ach! lieve hemel!

S C H A H A B A H A M.

Maar, gij moet u reppen, want, ziet gij, ik ben, natuurlijk, de zachtheid, de goedheid zelve... maar, indien mijne lieden mij kwaad of ongeduldig doen worden....

L A G I N G E O L E.

Welnu, welke partij neemt gij dan?

S C H A H A B A H A M.

Lieve God, ik haat hen, doodëenvoudig, het hoofd afflaan....

L A G I N G E O L E.

Het is zeker nogal een middel... maar...

S C H A H A B A H A M.

Ik... ik vind, dat het direkt, alle verhandeling doorsnijdt.

L A G I N G E O L E.

Geheet akkoord.... maar, indien het mij vergund ware, hiertegen, u, mijn sijnthema van staatkundige zuinigheid aan te bieden....

S C H A H A B A H A M.

Wél, waaróm zoudt gij zulks niet? Kom, maar

maar gerust af met uwe staatkundige zuinigheid. —

LAGINGEOLE.

Gij weet, zondertwijfel, wat staatkundige zuinigheid is?

SCHAHABAHAM.

Of ik het weet!... dat is zeggen.... neen.... ja.... ga maar voort, ga altijd maar voort. —

LAGINGEOLE.

Zie, ik zal het voorbeeld van staatkundige zuinigheid wezen: geloofst gij, dat het niet ongemakkelijk is, mijne dieren te leiden? indien ik hen nu het hoofd liet afslaan, waar, duivel, zoude dan, doe mij de vriendschap zulks te zeggen, de zuinigheid te vinden zijn?

SCHAHABAHAM, *ter zijde.*

Het is waar!... die man is een onbegrijpelijk, knap mensch.

LAGINGEOLE.

Ik vergenoeg mij, hen, eene goede dragt slagen, eene flinke *bastonnade* te doen administreren.... en, dat nóg niet aan alle; want, de proportie, moet, óók in staatkundige zuinigheid, niet uit het oog worden verloren, en gij gevoelt ligt, dat, wanneer ik aan mijne geleerde kanarie-vogels, stokslagen ging toetellen.... maar, ik eerbiedig in hen, hunnen ouderdom en zwakheid, en zoude hen zelfs geen *snelletje* geven.

S C H A H A B A H A M.

Een *snelletje*? wat is dat, een *snelletje*?L A G I N G E O L E, *hij maakt met den vinger
het bewijs van eenen knip voor den neus.*

Dit!

S C H A H A B A H A M.

Ah! gij wilt zeggen, een' *knipslag*, eene *knipperdolling*....

L A G I N G E O L E.

Snelletje is het kunstwoord.

S C H A H A B A H A M.

Knipslag klinkt meêr hoofscli; *knipperdolling* meêr dichterlijk.

L A G I N G E O L E.

Zie, zóó is alles, in de wereld, in de war geraakt.... Zoodra men zich omtrent de woorden niet meêr heeft verstaan, roen is alles....

S C H A H A B A H A M.

Men moet zeggen: *knipslag* of *knipperdolling*.

L A G I N G E O L E.

Men moet zeggen: *snelletje*.

S C H A H A B A H A M.

Dáár komt juist mijn eerste staatsraad; wij zullen hem tot regter nemen.

T W A A L F D E T O O N E E L.

DE VORIGEN, MARÉCOT.

MARÉCOT, *geheel verschrikt opkomende.*

Gebieder, ach!... och!

SCHAHABAHAM.

Het is hiér geen kwestie van ach noch van och!

MARÉCOT.

Maar, heer!....

SCHAHABAHAM.

Zwijg, zwijg, zeg ik u; ga daár staan, verroer u niet en antwoordt mij.... (*Hij geeft hem eenen knip voor den neus.*) He! hoe heet gij dit?

MARÉCOT, *verwonderd.*

Dit?

LAGINGEOLE.

Stil! *influenceer* hem niet. (*Hij geeft, van den anderen kant, hem mede een' knip voor den neus.*) Ja; hoe heet gij dit.

MARÉCOT.

Ail... wél, dit heet *eenen knip voor den neus.*

LAGINGEOLE.

Knipslag, knipperdolling, snelleitje, knip voor den neus.... Gij ziet alzoó wél, dat iedere klasse in de maatschappij, zijne wijze van zich uitdrukken bezit?

MARÉCOT.

Heer....

SCHAHABAHAM.

Thans kunt gij spreken.

MARÉCOT.

Ingevolge uwe bevelen, had men den beer van mijnheer, in volle vrijheid, laten rondwandelen, en men heeft hem gevonden.....

SCHAHABAHAM.

Waar?

MARÉCOT.

Gij zult het nimmer kunnen raden... aan de voeten van Roxelane.

SCHAHABAHAM, *uitschreeuwende*.

Admirabel! admirabel! een beer aan de voeten van Roxelane!!... En had hij nogal eene goede houding? zag hij er nogal eenigzins *galant* uit?

MARÉCOT.

Hij had de houding van iemand, die eene liefdeverklaring deed; die beer schijnt van een regt streeklend karakter te zijn.

SCHAHABAHAM.

Ei, ei; hij durft liefdeverklaringen doen! mirakel!... ik heb het nooit zóó ver kunnen brengen.

No. 11. A R T: *Vaïdévilla de Catinat.*

Ik zie dan, en het baart mij smart,
 (Oók één' pacha, durft men thans plagen,)
 Dat een grof dier, aan 't vrouwenhart,
 Veelêr als ik, weet te behagen,
 Aan Roxelane, zeide ik teêr,
 Uur aan uur: « ach! wil mij beminnen!»
 Jawél; 't was fut! . . . een ruige beer,
 Is juist klokpys voor tiggerinnen!

MARÉCOT.

Overigens, ik heb hem hier naast in de kleine menagerie doen brengen.

LAGINGEOLÉ.

Geregte hemel! in de menagerie! arme Droefsterbeen!

MARÉCOT.

ô, Ik verônderstel, dat men op zijne wijsheid kan rekenen; want, in deze menagerie, zijn alléén vogels, apen, niets als tweevoetige dieren.

LAGINGEOLÉ.

Ik herleef! (*Hij ontwaart Droefsterbeen, die tusfchen de traliën doorkijkt.*) Hij is het! ik zie hem.

(*Zij geven zich teekenen.*)

SCHAHABAHAM.

Ik kan het niet langer uithouden; ik moet hem, absoluut, met mijn' witten beer harrewarren zien.

DROEFTERBEEN, *half luid en van tus-
schen de traliën, te-
gen Lagingeole.*

Zeg, dat ik niet wil.

SCHAHABAHAM.

Ik geef, twaalf duizend dukaten, als zij, met hun twee, de *gavotte* van *Vestris*, of de *Périgourdine* dansen.

LAGINGEOLE, *ter zijde tegen Droefsterbeeen.*
Twaalf duizend dukaten!

DROEFTERBEEN, *als boven.*

Dat raakt mij, zie dát niet. Ik weiger.

SCHAHABAHAM.

Maar, ik wil het zóó, of ik word kwaad!... Welnu, Marécot; wat heb ik u gezegd? ga mij, den grooten witten beer halen, en breng hem hier; intusfchen, dat ik de dames kennis geef van deze nieuwe verlustiging.... (*Henengaande en terugkomende tegen Lagingeole.*) Denk gij, in-dedaad, dat onze beeren de *gavotte en duo*, zullen kunnen dansen?

LAGINGEOLE.

Maar, heer!...

SCHAHABAHAM.

Hoor, kort en goed; vooréerst, ik wil zulks... alzoó, diensvolgens, rigt u daarna; ik ben, natuur-lijk goed, zacht; maar ik weet óók, op den reg-ten tijd, de noodige gestrengheid aan den dag te leggen, en zoo ik, vóór het verloop van één uur,
de

de gavotte, door de twee beeren niet zie dansen, laat ik, beide de dansers, het hoofd afslaan, als mede aan u, mijnheeren, en aan alle de muzikanten.... en hiermede, verblijf ik.... wél zeer uw geheel gehoorzame dienaar.

(*Hij vertrekt.*)

D E R T I E N D E T O O N E E L.

MARÉCOT, LAGINGEOLE.

MARÉCOT.

Hoor, hij is in staat om te doen, wat hij daar zoo gracieuselijk zeide.... welke partij zullen wij kiezen?

L A G I N G E O L E, *ter zijde.*

Indien ik weet, hoe dien armen Droesterbeen, en mij zélven, te redden, mag ik sterven....

MARÉCOT.

Mijn lieve vriend Lagingeole, ik zit, op eene erbarmelijke wijze, in het naauw.

L A G I N G E O L E, *ter zijde.*

Parbleu! ik zit niet óók weinig in den brand! (*Luid.*) Uw beer witte is dan wél regt vuiläardig?

MARÉCOT.

Het arme dier zal geen' mensch meêr kwaad doen.... hij is dood sedert heden morgen....

L A G I N G E O L E.

Dood! dood, zegt gij?

M A R É C O T.

Welja; het was zijne huid, die ik u wilde verkoopen; maar, de pacha is onbewust, dat zijn gunsteling *ad patres* is.... Hoe hem thans de zaak te openbaren? vooräl, daar hij rekest, dat hij *de gavotte* dansen zal.... Hij zal het ons nimmer vergeven.... ik ben een totaal bedorven staatsraad! —

L A G I N G E O L E.

Ach! mijn vriend; wat loopt dit alles gelukkig te zamen!.... Wacht!.... welk een lichtstraal in mijne denkbeelden!.... Danst gij een weinig *de gavotte*?

M A R É C O T.

Ik verklaar ü, openhartig, dat ik thans zeer weinig trek tot dansen heb. —

L A G I N G E O L E.

Dat doet er niet toe.... Gij danst alzo *de gavotte*?

M A R É C O T.

De gavotte, *de rigaudon*.... Toen ik jong was, ging het nogäl redelijk.

L A G I N G E O L E.

Welnu, wij zijn gered.... De pacha, in spijt van zijn wreed, willekeurig karakter, is nogtans een goede vent, en eens, het eerst oogenblik, dóórgestaan.... Kom met mij, ik zal u alles ver-

verklaren, en bij uw *toilet* vóórzitten; daarna, ijf ik tot den pacha, ten einde hem te verwittigen, dat zijne bevelen ter uitvoer zijn gelegd, en dat het bal zijnen aanvang zal nemen.

MARÉCOT.

Wat rabbelt gij dáár dan, toch? de beer....

L'AGINGEOLÉ.

Ó, Wees niet ongerust; mijn beer, zal door mij, geen oogenblik uit het oog worden verfloren.

No. 12. AIR; *Als door 't leven heengesprongen.*

Welk gerucht doet zich dáár hooren?

MARÉCOT.

Het is een *mandril*, die vecht....
 Laat u, zijn geschreeuw, niet stooren,
 Een aap weet schaars wat hij zegt.
 Laat ons, hiér, niet langer dralen,
 De pacha is reê voor 't bal....

(*Beide vertrekken.*)

DROEFTERBEEN, *in de volière, al vechtende.*

Aap! u mag den satan halen!

Hoe, vlugt ik, deez' beestenstall?

VEERTIENDE TONEEL.

DROEFTERBEEN, *in de grootste verlegenheid, en altoos in de beerenhuid, over den muur van de kleine menagerie klimmende; hij houdt het hoofd van den beer onder den arm, en klautert langs den boom af.*

Piche! Piche! Ô verdoemde aap!... hij denkt mischien mij bang te doen worden, en dat ik complimenten met hem zal maken.... hij heeft, niettemin, mij, deerlijk, in den linkerbil gebeten.... regt valsch! lieve hemel! welk een ellendige staat is de staat van beer! de apen hebben niet eens respekt voor u.... ik zat dáár stil in mijn hoekje, toen hij mij is komen attakeeren.... ik heb hem noch boeh! noch bah gezegd.... de hemel weet, dat ik niet begonnen heb.... ik ben bekend, ten opzichte van mijn vredelievend karakter; maar, in het einde, men is beer en moet alzoo zijn rang eer aandoen; ik heb hem eene oorvijs gegeven, en hij heeft mij gebeten.... speel dan voor beer om zóó bediend te worden.... Ik vraag het aan de geheele wereld, of men er het hoofd niet bij zoude verliezen.... en, in mijne wanhoop, weet ik niet, hoe ik mijn hoofd weér, op de behoorlijke plaats zal kunnen krijgen.... (*Ter linkerzijde ziende.*) Men komt.... hemeltje! het is de groote, witte beer.... Wáár vlugt ik henen?

Ik heb den tijd niet, om mijn hok te bereiken....
 zetten wij ons hoofd, zooveél mogelijk, op
 zijne regte plaats; mischien, dat hij mij, voor
 eenen beer aanzierende, meér broederlijk en min
 beerächtig zal behandelen.

(Hij zet den beerenkop weder op.)

VIJFTIENDE TOONEEL.

MARÉCOT, *als witte beer*; DROEFTER-
 BEEN, *als zwarte beer.*

MARÉCOT, *ter zijde.*

Het ontwerp is kluchtig, maar, indien het eens
 niet gelukt.... He! wat zie ik dáár ginter?...
 Het is de beer van den heer Lagingeole.... hij
 had mij nogtans beloofd, hem niet te zullen los
 laten loopen.... Lieve deugd! als hij mischien,
 mij iets zeggen wilde, hoe hem te verstaan?
 Trachten wij hem bij zijne ketting te vangen....

DROEFTERBEEN, *ter zijde.*

All hij komt op mij af.... Boeh! boeh!

MARÉCOT.

Erbarming! hij wordt kwaad! Boeh! boeh!

DROEFTERBEEN.

Hoe te ontvlugten? hij zal mij opvreten....

MARÉCOT, *achterwaarts kruipende.*
Hij is wild.... Boeh! boeh!

Beide trachten zich te ontwijken, en stooten, eindelijk, tegen elkander; beide vallen achteróver; de twee beerenkoppen vallen naar de tegenóvergestelde zijden.

BEIDE.

Bah!

DROEFTERBEEN.

Hoe, mijnheer de staatsraad, zijt gij het.... Zijt gij, ookäl, onder de beeren?....

MARÉCOT.

Ik bedrieg mij niet, het is de kompagnon van Lagingéole.... Ó, nu ben ik niet meer bang.

DROEFTERBEEN.

Noch ik.

MARÉCOT.

Maar, hoe komt het toch?.... Ik hoor de fanfaren.... De pacha komt!.... Spoedig, elk, op zijnen post; of wij zijn verloren....

(Zij nemen, met overhaasting, de beerenkoppen op en verwisfelen die ongemerkt.)

ZESTIENDE TOONEEL.

DE VORIGEN, SCHAHABAHAM, LAGINGEOLE,
GEOLE, ROXELANE, *het gevolg.*

LAGINGEOLE.

Ja, Heer, gij zult voldaan worden, en....

SCHAHABAHAM.

Maar, wat zie ik?

LAGINGEOLE, *ter zijde.*

ô, Die vervloekte lomperds! wat hebben zij dáár
uitgerigt.

No. 13. AIR: *T'ensoudiens-tu? &c.*

Ik Blijf in mirak'len, dán altijd, verkeeren?

ô Mahomet! ik ben geheel verward!...

(*Tegen Lagingeole.*)

Geleerde vriend! hoe komen deez' twee beeren,
Ten halve wit.... en.... en.... ten halve zwart?

LAGINGEOLE, *ter zijde.*

Ik vrees, dat het hier op ons dak gaat waaijen....

(*Luid tegen Schahabaham, en op de vrouwen
wijzende.*)

Ach! prins! wanneer men zóóveel schoonheid ziet....
Kan zulks, zeer ligt, het bestc'hoofd doen draaijen....

SCHAHABAHAM, *hem invallende.*

Jawel... jawel... uitmuntend geredeneerd...
maar...

(*Het air eindigende.*)

Maar, vriend, de kleur verandert daarom niet.

Ter zake, profesor; hoe komt mijn witte beer met eenen zwarten kop, en mijn zwarte beer met eenen witten?

LAGINGEOLE, *op een' verlegen toon.*

Het is de gemakkelijkste zaak om te begrijpen...
(*Ter zijde.*) Dat hen de duivel hale!

SCHAHABAHAM.

Gemakkelijk om te begrijpen... dat is zeer gemakkelijk gezegd... verklaar u...

KOKELANE, *ter zijde.*

Hemel! hoe zal ik ooit mijn' echtgenoot, in dezen chaos van beeren, vinden?

LAGINGEOLE, *zich hernemende.*

Ileeren en dames, gij hebt gewis mijnheer de Buffon gelezen, alsmede de verhandeling van Aristoteles over de viervoetige dieren?...

SCHAHABAHAM.

Of wij beide gelezen hebben?... dikwerf... veeltijds... maar, ik kom naar mijne schaapjes terug; hoe komt het, dat een zwarte beer, in eene minuut, een' witten kop bekommt?...

L A G I N G E O L E.

Gij zult mij, dadelijk verstaan, want ik spreek de hemel zij dank, tegen geen' domkop; maar, tot den grooten Schahabaham, den meest verlichten vorst van het oosten.

S C H A H A B A H A M.

Gij zijt wél goed. . . . wél beleefd. . . . maar, ga toch voort. . . .

L A G I N G E O L E.

Dit getrouwe dier, weet, dat hij van meester is veranderd. . . . en gij zijt te véél geleerd om niet bekend te zijn met den invloed der droefheid op hoog gevoelige zielen. . . . Men heeft natuurlijke personen gezien, die, vóór het verloop van éénen nacht, hunne haren hebben zien grijs worden.

S C H A H A B A H A M.

Dat is waar. . . . ik begrijp. . . . maar, die andere, die *wit* is, en nu eenen *zwarten* kop heeft? . . . he? . . .

L A G I N G E O L E.

Met dezen, ik moet het u bekennen, zit ik in de verlegenheid. . . . en ik geloof niet. . . . ten ware, hij eene paruik mogt hebben opgezet, iets, dat ik echter niet verzekeren durf. . . .

S C H A H A B A H A M.

Onmogelijk! Wacht, ik weet een middel. . . . ik weet wie mij rekschap kan geven. . . . Marécot!

MARÉCOT, *als witte beer, zich driiftig-
lijk omkeerende.*

Wat belijft u?

SCHAHABAHAM.

Het fchijnt mij toe, dat een der beeren daár ge-
fproken heeft.

LAGINGEOLÉ.

Zulks is onmogelijk!

SCHAHABAHAM.

Neen, ik heb het misfchien niet gehoord?....
Ik wil weten, wie van de twee heeft ge-
fproken....

LAGINGEOLÉ.

Gij ziet immers wél, dat zij u niet antwoor-
den....

SCHAHABAHAM.

Dat komt daarvan daan, dat zij regt obftinate
beesten zijn.... Maar, ik ga hen dadelijk leeren
fpreken.... flaat hen de koppen af.

ROXELANE.

Heer! wat gaat gij doen.... in naam van Ma-
homet!....

SCHAHABAHAM.

Wat zijn de vrouwen toch koket!... om dat die
beer haar eenige beleefdheden, eenige *galanteriën*
heeft bewezen.... om dat hij zich aan hare voeten
heeft geworpen.... Maar, ik kan u niets weigeren,
ik verdonloof u *één* te redden, maar, de andere,
moet er aan.... geen genade.

ROXELANE, *ter zijde.*

Wat aantevangen! hoe hem te herkennen! heer Lagingeole, wie van deze twee beeren is mijn man?

LAGINGEOLE.

Ik ben den draad van de *affaire* kwijt.... ik weet van niets meer....

(*Op den toon des treutspeels.*)

Kies, zoo gij kiezen durft... helaas! ik durf het niet!

ROXELANE.

Ik óók niet.

SCHAHABAHAM,

Mijn groot scherpregger, hak mij het verschil eens spoedig dóór, en breng mij die twee koppen dáár.

(*Een Turk met een groot zwaard treedt voor.*)

MARÉCOT en DROEFTERBBEN, *de beerenkoppen aan de voeten van den pacha nederleggende.*

Ziedaar, de gevraagde artikelen.

SCHAHABAHAM.

Wat.... wat is dat? mijn staatstaad is in eënen heer gemetamorphoseerd?.... en wie is dat andere beest?....

ROXELANE.

Heer, mijn man....

S C H A H A B A H A M.

Wat hoor ik? alzoó , diensvolgens , werd ik van de geheele wereld bedrogen ; die beeren waren geen beeren ; mevrouw , die men mij eene jonge juffer verzekerde Wraak ! —

A L L E.

Genade ! genade !

S C H A H A B A H A M.

Loop naar Tartarijen met uwe genade ! Het was mijne intentie , geheel mijne intentie , u , alle , genade te schenken ; maar , gij ontnemt mij de verdienste van deze zóó *charmante* daad Ik moest u toch óók weinig bij den neus knijpen.

R O X E L A N E *en* D R O E F T E R B E E N .

Welk eene goedheid !

S C H A H A B A H A M.

De getrouwheid van deze twee echtgenooten , doet mij tot in den grond van mijne ziel aan Marécot , zie eens , huil ik niet een weinig met dit oog ?

M A R É C O T .

Neen , gebieder.

S C H A H A B A H A M.

Het komt anders op het zelfde uit ; men kan zeer vergenoegd zijn en daarom toch niet huilen.

MARÉCOT.

Ja, gebieder.

L A G I N G E O L B.

Gebieder, wanneer zal men mij, mijne emolumenten, als gouverneur uwer kinderen, betalen?

D R O E F T E R B E E N.

En mij, mijne bezoldiging als beer?

S C H A H A D A H A M.

Gij zijt, regt lieve jongens!... Zij hebben mij er van alle kleuren doen slikken, en....

(Op den toon des treurspels.)

« En 'thoofd fiks in de hand... Vraagt elk mij om *salaris* ! »

Deelt de twaalf duizend dukaten, en daarmee, basta !

V A U D E V I L L E.

No. 14. AIR: *Le bien vient en dormant.*

Gij hebt de vreugde, op nieuw bij mij doen leven,
Toenge op den grond, daar straks, met zóó véél kunst,
Als beer, u stand en houding wist te geven;
Ik schenk u voor deez' poging ál mijn gunst.

Gij wordt, blijft ge u, op zulk *talent* verlaten,
 De omstandigheid met list, steeds, in het oog,
 De bloem, de kroon, het puik der *diplomaten*,
 't Welk vaak en vorst en volk; ja, 't *al* bedroog.

MARÉCOT.

Ik zag geleerde en muzikale katten,
 'k Zag hond, 'k zag os, 'k zag ezels, als om strijd,
 Het *domino*, het *kaartspel* zelfs, bevatten,
 En elkéén riep: « *ô wat verlichte tijd!* »
 'k Zag mild beloond, ontrouwe *dagbladschrijvers*,
 'k Zag *generaals* verradende eer en pligt. . . .
 'k Zag *liên van tong*, vermaard als oproerstijvers,
 En.... 'k vroeg.... mij zelf.... zeg, zijn die meê verlicht?

LAGINGEOLE.

Een *stomme meid* heeft *Napels*, ééns véél leven,
 Véél geld, véél bloed, *stoëtéra*, gekost;
 MASANIËLLO, haar broer; ten troon verheven,
 Wierd van zijn' last, door rottenkruid, verlost.
 Het schouwtooneel, blijft van die daad gewagen;
 Met zang, met dans, siert men 't optoerig stuk...
 In een woestijn blijft *verbel's treurning* klagend.
 Maar, *FANELLA*, heeft het steeds even druk.

DROEFTERBEEN, *tegen het publiek.*

'k Hoor dat in 't *zuid* van 't rijk der NEDERLANDEN,
Véél beeren , van gansch ongelikt een' aard ;
Het hoog gezag , eens edlen vorst , aanranden ,
Tot dank voor 't heil , hen , doorzijn zorg bespaard ;
Ligt , dat hierdoor , zich een kortstondig duister ,
Om *zijne kroon* en 't *trouwste volk* verspreidt...
Maar , ras , herneemt ORANJE en glans en luister ,
Dees *slotsom* wordt door HOLLAND'S MOED bereid.

K O O R.

Ligt , dat &c.

E I N D E.